

Po krátké přestávce se Pinkie Pie vrátila k nástroji a poníci využili nelibozvučných hlasitých zvuků, aby tajně prodiskutovali, co dál.

„Hraje sice příšerně, ale je to naše kamarádka a měli bychom ji podpořit,“ prohlásila Twilight.

„Teprve s tím začala,“ přikývla Applejack. „Za pár dní to určitě bude znít lépe. Nemám pravdu?“

„Myslím, že ano,“ souhlasila Rainbow Dash. „Musíme ji povzbudit. Čím dřív se to naučí, tím lépe – pro nás všechny!“

Netrvalo dlouho a poníci začali svého rozhodnutí hluboce litovat. Dny ubíhaly a Pinkie Pie se ve hře ani trošičku nezlepšila. Trénovala celé dny a velkou většinu nocí, přesto její hudba stále ze všeho nejvíc připomínala kvílení zraněného zvířete. Fluttershy právě uložila své zvířecí kamarády ke spánku, když tu se přímo pod okny jejího domečku ozval příšerný zvuk onoho podivného hudebního nástroje. Veverky, koloušek, zajíčci, ptáčky i medvíďata se okamžitě probudili a jeden přes druhého vyděšeně pištěli, hýkali, cvrlikali nebo vrčeli.

Druhý den ráno pokračovala Pinkie v tréninku v Applejackině sadu. Příšerný zvuk jovidafonu byl tak intenzivní, že zralá jablka pukala přímo na stromech a po stovkách opadávala.

